

01

วิธีเอาชนะของอูลู

ในทะเลทรายที่กว้างใหญ่ไพศาลนั้น คัศทรูคู่อาฆาตของอูลูมีแต่หมาป่าเพียงอย่างเดียว

ความดุร้ายป่าเถื่อนของหมาป่าเป็นที่เลื่องลือกันมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว มันใช้ฟันเป็นอาวุธในการเข่นฆ่า เพื่อให้ได้มาซึ่งอาหาร จะว่าไปแล้ว อูลูจะไม่ใช้คู่ต่อสู้ของหมาป่าเอาเสียเลย

แต่ทว่า เจ้าอูลูกลับมีความสามารถพิเศษอย่างหนึ่ง คือการเอาตัวรอดที่ไม่ใช่การตอบโต้ แต่เป็นการหลบหนี

ทุกครั้งที่อูลูกับหมาป่าเจอกัน เจ้าหมาป่ามักจะบุกเข้าโจมตีอูลูอย่างรวดเร็ว พยายามจะเผด็จศึกให้ได้ในทันที ส่วนเจ้าอูลูนั้นแทบไม่ตอบโต้ใดๆเลย อาจมีเสียงซู่บ้าง จากนั้นก็วิ่งหนีแตกกระเจิงไป

เจ้าหมาป่าจะยอมปล่อยให้เหยื่ออันโอชะที่ใกล้จะเข้าปากให้หนีไปได้อย่างไร มันจึงวิ่งไล่ล่าอย่างสุดชีวิต แต่มันกลับคาดไม่ถึงว่า การวิ่งไล่ล่าทำให้มันต้องตกหลุมพรางของเจ้าอูลูไปเสียแล้ว

ความเร็วในการวิ่งระยะแรกของอูลูนั้นยอมสู้หมาป่าไม่ได้ แต่ถ้าวิ่งไปเรื่อยๆ หมาป่าจะวิ่งช้าลง พออูลูเห็นเช่นนั้น ก็จะชะลอความเร็วลงเพื่อให้

หมาป่ามีกำลังใจวิ่งไล่ล่าตามไปอีก เจ้าหมาป่าหลงกลตามคาด มันวิ่งไล่ล่าอูฐ
อย่างไม่ลดละ ส่วนเจ้าอูฐก็วิ่งหนีต่อไป ท่าทางของมันดูเหน็ดเหนื่อยมาก แต่
ที่เหนื่อยมากกว่าอูฐกลับเป็นหมาป่านั้นเอง

เจ้าอูฐค่อย ๆ วิ่งล่าหมาป่าเข้าไปในทะเลทรายแห้งแล้ง ที่ไม่มีทั้งน้ำ
อาหาร และสิ่งมีชีวิตอื่นใด

พอหมาป่าใช้แรงจนหมด ขาทั้งสี่ข้างอ่อนเปลี้ย น้ำลายฟูมปาก นอน
หายใจวรินก่อนจะสิ้นใจตายในที่สุด

ในตอนนั้น กำลังของเจ้าอูฐยังคงมีอยู่อย่างเหลือเฟือ วิ่งกลับถิ่นเดิม
ได้สบาย

นี่คือวิธีการที่เจ้าอูฐใช้ในการกำจัดศัตรูคู่อาฆาตของมัน

ค ว า ม ห ม า ย ช ว น คิ ต

พลังกำลังกับสติปัญญา

“ปรากฏการณ์แมตทิว” หมายถึง ปรากฏการณ์ที่ผู้แข็งแกร่งจะยิ่ง
แข็งแกร่งขึ้นเรื่อยๆ ส่วนผู้อ่อนแอนั้นก็ยิ่งอ่อนแอลง

อูฐเป็นสัตว์กินพืช ส่วนหมาป่าเป็นสัตว์กินเนื้อ อูฐเป็นสัตว์ที่ดูอ่อนแอ
แต่ในเรื่องนี้สามารถเอาชนะหมาป่าที่แข็งแกร่งกว่าได้ ตอนแรกฟังดูไม่น่าเป็น
ไปได้ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ผู้อ่อนแอที่มีสติปัญญาดีก็ยังสามารถเอาชนะ
ผู้แข็งแกร่งได้

เจ้าอูฐใช้ความอดทนและสติปัญญาทำให้หมาป่าพ่ายแพ้ อูฐรู้ว่าจุดเด่น
ของมันคือความอดทนต่อสภาพความแห้งแล้งของทะเลทราย จึงตั้งจุดเด่นนี้

ขึ้นมากลบจุดด้อยคือการวิ่งได้ช้าของมัน ทำให้สามารถพลิกสถานการณ์จากฝ่ายเสียเปรียบมาเป็นฝ่ายได้เปรียบ เอาชนะศัตรูที่แข็งแกร่งและรวดเร็วกว่าได้

ในอีกด้านหนึ่ง ความละโมภโภโลกมากของหมาป่าได้ส่งผลเสียต่อตัวมันเองจนต้องจบชีวิตลง ว่ากันตามจริงแล้ว ตัวของเจ้าหมาป่านั้นเองที่ทำให้มันต้องพ่ายแพ้แก่จิ้งจอก

มนุษย์เราก็คคล้ายคลึงกัน คนที่เราเอาชนะได้ยากที่สุดคือตัวเราเอง ดังคำกล่าวโบราณของจีนที่ว่า

“ถ้ามีความโอบอ้อมอารีจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่ ถ้าไม่มีความละโมภโภโลกมากจะเป็นผู้แข็งแกร่ง”

การทำลายล้าง “ปรากฏการณ์แมตทิว” คือต้องพลิกความเสียเปรียบให้เป็นความได้เปรียบ ดึงจุดเด่นขึ้นมากลบจุดด้อยของตัวเอง และนำจุดด้อยของคุณต่อสู้อมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด ถ้าทำได้อย่างนี้ เราก็จะกลายเป็นผู้ชนะในที่สุด ผู้อ่อนแอกว่าก็จะพลิกกลับมาแข็งแกร่งได้ เป็นการทำลายล้างปรากฏการณ์แมตทิวให้หมดสิ้นไป

จิ้งจี้กระโดดสูง

วันหนึ่ง ผู้ดูแลสวนสัตว์พบว่าจิ้งจี้กระโดดออกมาจากคอก

พวกเขาจึงหารือกันและมีความเห็นพ้องต้องกันว่า คอกขังนั้นเตี้ยเกินไป ทำให้จิ้งจี้กระโดดข้ามออกมาได้ พวกเขาตัดสินใจปรับขนาดของรั้วจากเดิมที่สูง 10 เมตร เป็น 20 เมตร

ไม่มีใครนึกเลยว่า ในวันต่อมา เจ้าจิ้งจี้ก็ยังกระโดดออกมาข้างนอกได้อีก พวกเขาเลยตัดสินใจเพิ่มความสูงของคอกให้เป็น 30 เมตร

แต่ในวันที่สาม จิ้งจี้ก็ยังกระโดดออกมาได้อีก บรรดาผู้ดูแลต่างก็เครียดมาก จึงตัดสินใจกันว่าจะเพิ่มความสูงของคอกเป็น 100 เมตร

“ดูซิว่าจะยังกระโดดพ้นรั้วสูงเสียดฟ้าแบบนี้ได้หรือไม่” ผู้ดูแลคนหนึ่งนឹกระหิ้ม

ในวันที่สี่ สิ่งที่ไม่ไม่มีใครคาดคิดก็เกิดขึ้นจริงๆ จิ้งจี้สามารถกระโดดออกมาจากคอกได้อีก

“มาพนันกันมัย ว่าบรรดาผู้ดูแลจะต่อรั้วให้สูงกว่านี้ได้อีกรีเปล่า” ยีราฟเปรย

“ถึงต่อได้ก็ไม่น่าเป็นปัญหาหรอก” จิ้งจี้ว่า “ถ้าพวกเขายังคงลืมนิดประตุคอกอยู่อย่างนี้!”

อย่าละเลยสิ่งสำคัญเพราะเรื่องเล็กๆน้อยๆ

เรื่องราวต่างๆ ล้วนมีต้นสายปลายเหตุ มีความสำคัญมากน้อยต่างกัน การลืมปิดประตูคอกนั้นเป็นต้นเหตุ ส่วนการเพิ่มความสูงของคอกเป็นปลายเหตุ บรรดาผู้ดูแลมัวสนใจแต่ปลายเหตุ ทำให้แก้ปัญหาไม่ตกเสียที จึงต้องเสียเวลาและงบประมาณไปเปล่าๆ

การบริหารจัดการที่ดีคืออะไร

ก็คือการค้นหาต้นเหตุ เรียงลำดับความสำคัญของปัญหา และลงมือแก้ไขตามความเร่งด่วน

อันที่จริงแล้ว เพียงแค่เราค้นหาสาเหตุของปัญหาได้เจอ วิธีการแก้ไขก็จะง่ายขึ้นเยอะ บางครั้งก็เท่ากับได้ลงมือแก้ปัญหาไปแล้วกว่าครึ่ง

แต่คนส่วนใหญ่มักมองอะไรแคบๆ มัวเพ่งเล็งแต่เรื่องหุ้มนหิมเล็กๆน้อยๆ ทำให้มองไม่เห็นต้นตอของปัญหา ดูอย่างผู้ดูแลสวนสัตว์ในนิทานเรื่องนี้สิ ต้องเสียแรง เสียเวลา เสียงบประมาณไปมากมาย สุดท้ายก็ยังแก้ปัญหาไม่ได้อยู่ดี

คนที่สนใจแต่เรื่องเล็กๆน้อยๆ โดยละเลยสิ่งสำคัญนั้น ไม่ใช่ว่าเขาไม่ขยัน เพียงแต่เขายังหาต้นเหตุของปัญหาไม่เจอ ไม่รู้ว่าจริงๆ แล้วตัวเองไม่รู้แถมยังเข้าใจผิดว่าตัวเองรู้ดีแล้ว ทำให้แก้ปัญหาไม่ตกเสียที

เพียงแต่คุณค่อยๆ พิจารณาอย่างละเอียด ก็จะสามารถค้นพบสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาได้

เวลาที่เราเห็นคนอื่นแก้ไขปัญหานั้น จะรู้สึกว่ามันง่ายตายอะไรอย่างนี้ แต่ถ้าได้ลองศึกษาวิธีการแก้ไขของพวกเขาอย่างละเอียดแล้ว จะพบว่ากว่าที่พวกเขาจะค้นพบเคล็ดลับเหล่านั้นได้ ล้วนต้องฝ่าฟันอุปสรรคความยากลำบากมากมาย

สูญเสียบเพื่อจะได้รับ

เศรษฐีคนหนึ่งต้องสูญเสียบเงินทั้งหมดไปกับการค้า แถมยังเป็นหนี้สินอีกมาก เขาจึงต้องขายบ้านและรถยนต์ แต่ก็ยังใช้หนี้ไม่หมด

ในช่วงเวลาแห่งความยากจนขั้นแค่นั้น เขาต้องต่อสู้อย่างโดดเดี่ยว ไม่มีลูกสาวหรือลูกชายอยู่เคียงข้าง มีเพียงหมาและหนังสือเล่มหนึ่งอยู่ร่วมเผชิญชะตากรรมกับเขา

ในคืนที่หิมะตกหนัก เขาเดินทางไปถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่งในที่ห่างไกล เขาหลบหิมะเข้าไปในกระท่อมและสังเกตเห็นว่ามีตะเกียงอยู่ดวงหนึ่ง จึงใช้ไม้ขีดไฟที่ติดตัวมาจุดไฟขึ้น แล้วหยิบหนังสือเตรียมจะอ่าน แต่บังเอิญมีลมพัดมาวูบหนึ่งทำให้ไฟดับ รอบด้านกลายเป็นสีดำมืดมิด อดีตเศรษฐีจมอยู่ในความมืดอย่างเดี๋ยวเดียว รู้สึกสิ้นหวังขนาดหนักถึงกับคิดจะฆ่าตัวตาย แต่ยั้งดีที่หมาคู่ใจได้เข้ามาคลอเคลียปลอบโยน เขาจึงได้แต่ทอดถอนใจและพยายามข่มตาหลับ

เมื่อตื่นมาในวันรุ่งขึ้น เขาพบว่าหมาเพื่อนยากได้ถูกฆ่าอยู่หน้ากระท่อม ขณะที่อดีตเศรษฐีลูปไปตามตัวของมันด้วยความสงสารอยู่นั้น ก็รู้สึกอยากฆ่าตัวตายขึ้นมาอีกครั้ง เพราะโลกนี้ไม่มีอะไรให้อาลัยอาวรณ์อีกแล้ว เขาจึง

กวาดตามองสรรพสิ่งเป็นครั้งสุดท้าย

เขาพบว่าทั่วทั้งหมู่บ้านมีแต่ความเงิบจนน่ากลัว เมื่อออกเดินไปเรื่อยๆ ก็พบแต่ศพเกลื่อนกลาดอยู่ทั่วทุกหัวระแหง ทำให้พอคาดเดาได้ว่า เมื่อคืนหมู่บ้านนี้ถูกโจรเข้ามาปล้นและฆ่าคนในหมู่บ้านจนไม่เหลือแม่แต่คนเดียว

เมื่อเห็นภาพที่น่าสะพรึงกลัวอยู่ตรงหน้า อดีตเศรษฐีจึงจุกคิดขึ้นมาได้ว่า ข้าเป็นผู้รอดชีวิตเพียงคนเดียวของที่นี่ ดังนั้นข้าต้องมีชีวิตอยู่ต่อไป

เมื่อดวงอาทิตย์สาดแสงไปทั่วพิภพ ชายคนนี้ก็ยิ่งมีความมั่นใจในหนทางที่ตนได้เลือกใหม่ เขารำพึงกับตัวเองว่า

“ข้าเป็นผู้รอดชีวิตเพียงคนเดียว จึงไม่มีเหตุผลเลยที่จะทำร้ายตัวเอง แม้ข้าจะเสียสัจธรรมรักไป แต่ข้าก็ได้ชีวิตกลับคืนมา นี่คือนี่สิ่งทดแทนอันล้ำค่าที่สุด”

อดีตเศรษฐีเกิดความเชื่อมั่นอย่างเหลือล้น เขาเงยหน้ารับแสงอาทิตย์ แล้วเริ่มออกเดินทาง

ค ว า ม ห ม า ย ช ว น คิ ด

รู้ชีวิตที่ต้องกระโดดข้าม

มีคำกล่าวว่า เมื่อมนุษย์เกิดมาแล้ว ล้วนต้องเผชิญความยากลำบาก และเคราะห์กรรม

คำกล่าวนี้ฟังดูมีเหตุผล เพราะในชีวิตประจำวันนั้น เรามักพบเจอเรื่องราวไม่ราบรื่นและอุปสรรคมากมาย แต่ถ้าวางใจให้ละเอียดถี่ถ้วน หากเราใช้

หลักตรรกะนี้ในการดำเนินชีวิต เราจะพบความสุขได้จากตรงไหน ทักษะคดี
ด้านลบแบบนี้ จะทำให้เราหมดอาลัยตายอยากในชีวิต เพราะมันพุดง่ายๆได้
อีกอย่างหนึ่งว่า เกิดมาก็เพื่อรอวันตายเท่านั้นเอง

ลองดูชีวิตของอดีตเศรษฐีในนิทานเรื่องนี้สิ

แม้เขาต้องเจอกับมรสุมมากมายในชีวิต เคยท้อถอยจนเกือบฆ่าตัวตาย
ก็หลายครั้ง แต่ลำนึกสุดท้ายก็ยังช่วยดึงรั้งเขาไว้อยู่ เพราะความตายไม่ได้ช่วย
ให้สิ่งใดดีขึ้นเลย แต่ถ้ายังมีชีวิตอยู่ต่อไป ยังอาจมีช่องทางแก้ไขสิ่งต่างๆให้
ดีขึ้น หรืออย่างน้อยก็ยังสามารถเป็นส่วนหนึ่งที่จะให้ความช่วยเหลือแก่คนอื่นก็ได้

เรื่องราวต่างๆที่ไม่ได้ตั้งใจเรานั้น ก็เหมือนกับรั้วในกีฬาวิ่งข้ามรั้ว เมื่อ
ไม่มีทางเลี่ยงมันได้ ก็ต้องพยายามกระโดดข้ามไป

บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์หลายท่านต่างเคยเผชิญอุปสรรค
มากมาย แต่เมื่อพวกเขาจิตใจแข็งแกร่งประดุจเหล็กกล้า และเปิดใจเพื่อ
เรียนรู้ที่จะเอาชนะอุปสรรค พวกเขาจึงแตกต่างจากคนธรรมดาสามัญ